

„Studiul
dansului
popular
în județul
Ilfov”

2

„Dragoste
și corupție” -
„la Comedie”

8

Donații
pentru
Zestre
Cucilor

9

Parteneriat
pentru
carte

12

condeie Ilfovene

Nr. 58 | iulie 2022 | Publicație de cultură

Piscu, Snagov

**Alțița, element cheie al iei românești,
cu o semnificație complexă**

(paginile 6-7)

(pagina 3)

SUA

**Județul Ilfov, la evenimentul „Modelând
viitorul pentru un viitor mai bun”**

Ciolpani

**De la un bloc paralelipipedic și colțuros,
la creația artistică vibrantă**

(pagina 5)

Expresia: „Eu nu mai citesc ziarele fiindcă spun numai minciuni” a făcut carieră printre cei dezinteresați, în realitate, de propria soartă, cu atât mai puțin soarta țării. Câteva zăpăceli ale presei stau pe frontispiciul motivațiilor subțiri ale respingerii presei. Această

Nevoia de a citi presa scrisă

Ziarele și revistele românești tipărite au ajuns să fie citite de elitele societății. Presa scrisă a devenit un fel de mașină de lux sau vilă la Snagov.

respingere este vizibilă în sondajele de opinie care arată că am rămas la „coada Estului Europei și la capitolul „cititului presei”. Țări precum Cehia sau Polonia au locuitori interesați de soarta lor, dovadă că tranziția de la totalitarismul comunist la democrație a durat, la ei, cât ai bate din palme și-ai zice „salut”. Presa este un organism viu, reflecție a vieții sociale și, în ultimă instanță, a vieții individuale. Informația din ziar sesizează, întotdeauna, problemele acute ale unei societăți, bolile ei, lipsurile ei. Presa nu controlează organismul social, ci este un reflector, care-i arată cârmaciului de vapor și marinarilor săi, icebergurile, bărcile goale, stâncile periculoase. Fără presa scrisă orice om este, în primul rând, un om dezinteresat de el însuși, de viața sa. Omul care nu citește presa scrisă s-a obișnuit să-și trântască mâinile sub cap și să doarmă în fața programelor de divertisment de la televizor, să-și injure vecinul și să-și cocoște ochiul pe colegii de la serviciu,

pentru ca să le mai găsească niște cusururi, reale sau imagine. În vreme ce omul este ocupat de procedura de a omorî capra vecinului, informațiile trec pe lângă el, cu o viteză uluitoare, fără să știe că viteza informației și recunoașterea conținutului ei îl afectează într-un anume moment al vieții. Așa încât omul nu știe că i s-a micșorat sau i s-a mărit pensia, cu atât mai puțin de ce s-a întâmplat asta. Cititorul de ziare tipărite poate sta pe îndelete în fața informației și poate acționa pentru schimbarea acelor lucruri îmbinate prost sau pe alte criterii. Politica nu este pentru politicieni, ci este o entitate cu semnificații covârșitoare pentru existența noastră. Politicienii trebuie să fie supravegheați de opinia publică, deciziile lor trebuie aprobate sau dezaprobat tot de opinia publică. Firul dintre politicieni și opinia publică este presa scrisă. Dezinteresul față de ea sesizează ruptura dintre conducători și

cei cărora aceștia se adresează. Este o ruptură cu efect dublu, care paralizează picioarele subțiri ale unei societăți aflate într-o continuă stare de tranziție. Participarea cititorului de ziar la viața socială este strâns legată de felul în care el se informează. În a citi presa scrisă nu găsim doar posibilitatea de a cunoaște, de a ne informa, a ne implica în viața socială, cât propria noastră capacitate de a preveni problemele din viitor. Ziarul poate fi ca pâinea; nu întâmplător el se cumpără o dată cu ea. A avea pâine înseamnă a nu muri de inaniție. A te informa înseamnă a fi sigur că nu mori astăzi, nici mâine. În plus, acțiunea noastră, aparent banală, implică decizia de a participa, a schimba și a cunoaște societatea în care trăim. De a ne interesa, în ultimă instanță, în ce lume trăim și de a lua deciziile cele mai bune. Dar cum putem face acest lucru fără să ne informăm? Fără să citim ziarele? ■

 Prof. Constantin DINU, Liceul Teoretic „Ioan Petruș”, Otopeni

Profesorii ilfoveni participă la „Studiul dansului popular în județul Ilfov”

La Liceul din Chiajna se dansează cu abnegație și pasiune. Atrăși de complexitatea dansurilor populare ilfovene, dar și de profesionalismul de care dă dovadă Marin Barbu „Nea Marin” - coregraf și profesor coordonator, peste 80 de cadre didactice au răspuns prezent și s-au implicat în desfășurarea proiectului „Studiul dansului popular din județul Ilfov”, care are ca scop formarea cadrelor didactice în studiul dansului popular din zona Ilfov și, în urma acestei formări, realizarea a cel puțin a unei formații de dans popular în fiecare localitate.

Proiectul se desfășoară în perioada 16 mai - 30 noiembrie 2022, la Liceul Tehnologic „Doamna Chiajna” din Roșu. Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean de

Conservare și Promovare a Culturii Tradiționale Ilfov, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Ilfov și Asociația Culturală „Dorulețul” Tulcea, sunt instituțiile care au organizat această a doua ediție a acestui proiect cultural de largă participare și de transmitere pe mai departe a dansurilor populare specifice județului nostru. ■

 George V. GRIGORE

Comorile Peleşului

Romfilatelia dedică un nou proiect filatelic bogatului patrimoniu al Muzeului Național Peleş, introducând în circulație, din 17 iunie a.c., emisiunea de mărci poștale Comorile Peleşului. Cele patru timbre, colia dantelată și mapa filatelică specială a emisiunii înfățișează piese reprezentative, de mare valoare estetică, din colecțiile Muzeului Național Peleş, remarcându-se prin bogăție, frumusețe și rafinament colecția de orfevrărie, de ceramică și de sticlărie, legate intrinsec de Castelul Peleş și de ctitorul său, regele Carol I. Pe timbrul cu valoarea nominală de 2 lei este reprodus un Vas de proveniență germană realizat din porțelan pastă tare, modelat în tipar și manual, cu decor aplicat. Pe timbrul cu valoarea nominală de 4 lei este ilustrat un Vas de proveniență austriacă, realizat în atelierul Lobmeyr din Viena, la finele secolului al XIX-lea. Pe timbrul cu valoarea nominală de 10 lei este redat suportul pentru plicuri, creat în atelierul Nicholls & Plincke din Rusia la sfârșitul secolului al XIX-lea. Pe timbrul cu valoarea nominală de 16 lei este ilustrat un Vas tulipieră realizat în atelierul Ginori, Doccia, din Florența, Italia, între anii 1870-1880. Pe timbrul cu

valoarea nominală de 32 lei din colia dantelată a emisiunii este ilustrată o amforă realizată în perioada 1870-1890. Mobilierul de pe colia emisiunii ilustrează Comoda din Apartamentul principilor, de la primul etaj al Castelului Peleş, realizată de firma austriacă Portois&Fix din Viena, la sfârșitul secolului al XIX-lea. Lebdă, ilustrată pe unul din plicurile „prima zi” a emisiunii, a fost realizată în atelier german la sfârșitul secolului al XIX-lea. Pe cel de-al doilea plic „prima zi” a emisiunii este redată imaginea unui Vas din sticlă, creație franceză, de la începutul secolului al XX-lea. ■

Director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov Alexandrina NIȚĂ	
Condeie ILFOVENE	
Editor: Centrul Român pentru Inițiativă Socială Editor coordonator: Cătălin DRAGOMIR Redactor șef: George V. GRIGORE Redactori: Cristina ANGHELUȚĂ, Anica POPA, Iulia GEORGESCU, Marius Florin VĂDUVA, Alexandru LEOLEA, Livia Andreea NIȚĂ	Foto: George V. GRIGORE Corectură: Maria DRAGOMIR DTP: Dan DULGHERU tipar - www.tipografiaLM.ro Tel. 0371.084.001: e-mail: condeieilfovene@gmail.com ISSN 2601 - 0984; ISSN-L 2601 - 0984 Publicație distribuită gratuit

Seară de muzică și poezie la „Bingo Chez Gabi”

O lansare de carte mai altfel... Poeta ilfoveană Nicoleta Tudor și-a invitat fanii, pe 28 iunie 2022, la „Bingo Chez Gabi” să petreacă împreună alături de artiști și prieteni ai poeziei. Autoarea volumului de versuri „Verdele luptă până târziu”, lansat de curând, a avut bucuria de a-l avea alături pe Mihai Napu, care a încântat audiența cu vocea lui. Au fost și alți invitați surpriză, pe care îi cunoașteți, îi iubiți și îi apreciați, precum scriitorul Cristian Moșneanu, părintele Dragoș Frâncu, ambasadorul George Călin, evenimentul având un moderator plin de vervă și umor, în persoana Liliane Liciu. Versurile Nicoletei Tudor ne surprind cu filosofia lor, cu realismul lor, cu starea care ne invadează și ne șoptește: visează!

Visează

Oprește-te-o secundă, dă-i inimii răgaz,
De ce atâta grabă, s-ajungi în toamna vieții?
De lași să-ți cânte luna, să tremuri de extaz
O clipă doar, se-adună, la piatra tinereții
Privește cum o floare și destăinuie trăirea
Petală cu petală, spre alinarea ta,
Trăiește-i dansul vieții, absoarbe-i nemurirea,
Va înflori și mâine, spre a te bucura
Privește-atent la frunză, semeață se îndreaptă
Spre soare, spre lumină, spre tot ce-i mai frumos,

Deși știe prea bine, pământul o așteaptă,
Ea vieții-i știe taina, și-o cântă cu prinos
Oprește-te o clipă, privește spre izvorul
Ce-și susură răcoarea, cu spumă albă, pură,
Deși în el, adesea, se oglindește norul,
Nu știe să urască și nu primește ură
Oprește-te o clipă, cât să privești spre cer,
Pierdut în albastrimea ce te hipnotizează,
Simți viața? Simți frumusețea, când totu-i efemer?
Dacă o simți, absoarbe-o, și-n dimineți visează.

 George V. GRIGORE

A fost sfințit Altarul „Voronețului vienez”

Secretarul de Stat pentru românii de pretutindeni, Gheorghe Cărciu, a efectuat în perioada 10 - 12 iunie 2022 o vizită în Austria, unde s-a întâlnit cu reprezentanții comunității românești din această țară. Agenda vizitei a inclus participarea la ceremonia de sfințire a altarului Bisericii Ortodoxe „Sfântul Ștefan cel Mare” din Viena, precum și reuniuni cu reprezentanți ai altor culte, având în vedere că unul dintre obiectivele Departamentului pentru Românii de Pretutindeni (DRP) îl reprezintă păstrarea și susținerea identității spirituale a românilor de pretutindeni. Slujba de Sfințire a Altarului bisericii a fost oficiată la 11 iunie de IPS Mitropolit Serafim, împreună cu un sobor de arhieri, preoți și diaconi. Biserica „Sfântul Ștefan cel Mare” este a treia ridicată de români la Viena. Lângă ea, prin implicarea părintelui paroh și cu sprijinul Primăriei Sectorului 2 al Vienei, a fost construit și un bloc de locuințe pentru 47 de familii de români. Proiectul ridicării Bisericii Ortodoxe „Sfântul Ștefan cel Mare” din Viena a început în anul 2011 la inițiativa Pr. Emanuel Nuțu, iar în iunie 2017, cu sprijinul fostului primar al sectorului 2, Karlheinz Hora, și a lui Josef Klein s-au achiziționat 884 metri pătrați în apropierea cunoscutului parc Prater din Viena. Slujba de sfințire și punere a pietrei de temelie a avut loc în septembrie 2017, iar în noiembrie 2018 o firmă din București a început lucrările de construcție. Planurile de arhitectură au fost realizate de arhitecții Georg Baldass și Mihaela Ionescu, iar cele de

rezistență de inginerul Mircea Moț. Din decembrie 2020 slujbele se oficiază regulat în sala parohială din subsolul bisericii, iar din 2021, de Paști, în biserică. Pentru ridicarea Bisericii „Sf. Ștefan cel Mare” din Viena, pe lângă priceperea meșterilor români, coordonați de maistrul Petru Luca din Iași, a fost folosit și nisip adus de la de Gura Humorului. Biserica va fi pictată în frescă atât în exterior, cât și la interior, urmând să devină un Voroneț vienez, ceea ce presupune două straturi de tencuială specială: fresca neagră, primul strat, și fresca albă, peste care se realizează pictura. Dacă fresca neagră nu este bine executată, nu se poate picta. Pentru executanții austrieci a fost o provocare, astfel că românii din Viena au apelat la meșterii din țară, care au reușit să pregătească exteriorul bisericii pentru pictura în frescă (tehnica de tencuială formată doar din var și nisip, fără apă, ciment sau altceva adăugat în ea, tehnică pe care foarte puțini meșteri o mai cunosc). Pentru această lucrare, o familie din Bucovina a dăruit și transportat la Viena 120 de tone de nisip din Gura Humorului. ■

Timp românesc

Cristina ANGHELUȚĂ

„România Autentică” la Paris

O paradă a costumului popular românesc marca „Flori de Ie” a avut loc, pe 24 iunie, la Palatul Behague, reședința Ambasadei României din Franța, în cadrul Festivalului „România Autentică”. Într-un concept dedicat, care a avut ca element central ia - cămașa tradițională, 20 de femei de succes din România și Franța, cu vârste cuprinse între 25 și 70 de ani, din domeniul afacerilor, diplomației și culturii, au defilat atât în costume tradiționale, cât și în creații recente ale casei Flori de Ie, pentru a celebra Ziua Iei. Ritmul muzical al serii a fost dat de grupul „Duo ConTe”, format din violoniștii români Ingrid și Bogdan Nicola, iar publicul a putut degusta produse culinare românești. Cele 20 de ținute alese pentru defilarea de la Paris de Cristina Chiriac au îmbinat armonios trecutul cu prezentul, tradiția cu viziunea artistei despre femeia modernă. Combinațiile alese au transformat cromatic, au rescris liniile, punând propria amprentă asupra personalității fiecărui model. „România este autentică prin spiritul nostru latin, prin trăirile noastre puternice și pline de suflet, atât de frumos cusute de femeile noastre în simboluri colorate.

Flori de Ie și-a dorit o prezență puternică a valorilor românești. După Havana, Londra, New York, Abu Dhabi, Viena, Bari, Shanghai, Bergamo, Dubai, Tokyo, Copenhaga și Ankara, Parisul s-a bucurat iar de frumusețea iei și a portului tradițional românesc, de data aceasta sub marca România Autentică. Am viziunea iei românești ca emblemă a succesului, a antreprenoriatului, a mândriei de a-ți purta sufletul la vedere, în orice loc. Nu creăm pret-a-porter sau high couture, scriem femeia de succes a acestor vremuri”, a declarat Cristina Chiriac, fondatoarea mărcii „Flori de Ie”, inițiatoarea festivalului România Autentică și președinta CONAF. Colecția Flori de Ie, cu peste 150 de costume reprezentative ale patrimoniului etnografic din toate regiunile României, este considerată una din cele mai importante din România. Scopul proiectului „România Autentică” este acela de a dezvolta și a readuce în lumină, pe mapamond, cultura, arta și valorile tradiționale românești, prin manifestări care au în centru portul tradițional, folclorul muzical și coregrafic, meșteșugurile și gastronomia. ■

SUA. Județul Ilfov, la evenimentul „Modelând viitorul pentru un viitor mai bun”

La invitația Grupului de Presă Media Uno în parteneriat cu Institutul Național de Statistică, cu sprijinul Ambasadei României din Washington și al consulatelor din Los Angeles, New York și Las Vegas, vicepreședinții Consiliului Județean Ilfov - Ștefan Rădulescu și Vincențiu Voicu – au reprezentat delegația județului Ilfov la evenimentul „Shaping the Future 4 a better 2morrow” („Modelând viitorul pentru un viitor mai bun”), desfășurat în a doua parte a lunii iunie în unele dintre cele mai reprezentative metropole din Statele Unite ale Americii. Vizita de lucru a făcut parte din consolidarea Parteneriatului Strategic al României cu SUA, dată fiind și situația

Cristina ANGHELUȚĂ

geopolitică din flancul estic al granițelor noastre. Seria de evenimente a fost deschisă cu o întâlnire la Ambasada României în SUA, la invitația lui Dan-Andrei Muraru, ambasadorul României în SUA. Ștefan Rădulescu, vicepreședinte CJ Ilfov: „Am urmărit trasarea unor agende comune de colaborare și împărtășire a lecțiilor învățate de ambele maluri ale Atlanticului și la nivelul autorităților locale în sensul dezvoltării unor proiecte ce vizează dezvoltarea comunităților inteligente. Consolidarea relațiilor economice cu SUA este un obiectiv strategic, cu impact semnificativ asupra dezvoltării mai multor sectoare, referindu-mă atât pe plan social, cât și economic și al transformării digitale de care cu toții vorbim zilele acestea și pentru care Ilfovul a făcut pași mari în ultimii ani. Acest eveniment își poate pune amprenta pe viitorul județului Ilfov, având ca scop principal atragerea de companii străine care să investească în țara noastră, în regiunea noastră, în județul Ilfov. Pe parcursul întâlnirilor am prezentat avantajele de a investi în Ilfov, amplasarea cu care județul s-a dezvoltat în ultimii ani, indicatorii economici și demografici și investițiile majore realizate sau în curs de realizare. Vincențiu Voicu, vicepreședinte CJ Ilfov: „Dezvoltarea comunității ilfovene se poate realiza prin intermediul mai multor componente strategice: economie, mobilitate, resurse umane și mediu. Identificarea oportunităților investiționale regionale și stimularea mediului de afaceri, pentru creșterea economică a regiunii Ilfov,

este prioritară în viziunea echipei CJI. Investițiile la nivelul acestora vor aduce beneficii pe termen lung generațiilor prezente și viitoare”. Vizitele de lucru au reunit atât oameni de afaceri și reprezentanți ai unor companii de top la nivel internațional atât din Statele Unite cât și din țara noastră, precum și alți reprezentanți ai autorităților locale din România. ■

Spectacol dedicat Zilei comunei Grădiștea

Sărbătoare plină de bucurie, har și speranță, geamnă peste timp cu Sfintele Rusalii și-a arătat zâmbetul și căldura într-un regal de muzică și voie bună. Artiști de primă clasă ai scenei românești au sărbătorit alături de grădișteni printr-un spectacol incendiar de excepție, ce a adus la cote maxime dansul, muzica și buna dispoziție. C.J.C.P.C.T. Ilfov a fost reprezentat cu cinste

și onoare, cu har și dans îngeresc, de Ansamblul Artistic „Doina Ilfovului” al Centrului Cultural Buftea. Profesor coregraf Daniela Mîndroc împreună cu instructorul de dans Valentin Rogojinaru au descleștat aripile îngerilor ce zburau pe iarbă, într-un dans ce nu contenea să smulgă ropote de aplauze din partea publicului spectator. Au mai sărbătorit împreună cu localnicii

Angela Rusu, Angelica Stoican, Alin Oprea, Trupa Talisman, Monica Anghel, trupa Angels, Cornel Oprea și Koni Band, Ionuț Galani și Axinte de la Vacanța Mare. Seara de poveste s-a încheiat cu un impresionant foc de artificii. C.J.C.P.C.T. Ilfov i-a felicitat pe grădișteni, cărora le-a urat sincer și călduros „La Mulți Ani!” ■

Marius Florin VĂDUVA

Festivalul Vlăsiei și Ziua Iei, marcate împreună

Iubitori ai culturii tradiționale s-au regăsit duminică 19 iunie pe Platoul Canton din Moara Vlăsiei pentru a marca împreună două evenimente - Festivalul Vlăsiei (o amplă serbare câmpenească locală, unde se întâlnesc tradițiile, meșteșugurile și folclorul) și Ziua Iei. Datorită popularității sale, Festivalul Moara Vlăsiei a ajuns la cea de-a XII-a ediție și, în acest an, i-a adus pe Taraful Ilfovului (condus de maestrul Cornel Turcitu), solistul Alin Trocan și ansamblul de dansuri populare „Doina Ilfovului”, alături de care s-au aflat și ansamblurile folclorice Morărițele și Mărgăritarele din Moara Vlăsiei și cunoscuta interpretă de muzică populară Maria Dragomiroiu. Atmosfera de sărbătoare a fost completată cu evoluțiile celor de la The Motans, Plăieșii, Nelu Vlad & Azur și Maria Olteanu, dar și ale

grupurilor de copii, dansatori și cântăreți din localitate. Un moment special a fost rezervat invitaților din localitățile înfrățite cu Moara Vlăsiei - respectiv satul Puhoi (Rep. Moldova) și comuna Pianu (județul Alba), care, la 101 ani de la Marea Unire, au marcat, simbolic, unirea provinciilor românești - Moldova, Ardealul și Țara Românească. Evenimentele s-au încheiat cu focuri de artificii și un spectacol de jocuri de lumini și lasere proiectate pe cerul serii. Organizat de Primăria Moara Vlăsiei, festivalul a fost sprijinit de CJ Ilfov prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, reprezentați prin președintele Hubert Thuma, respectiv, Alexandrina Niță. ■

George V. GRIGORE

Ciolpani

De la un bloc paralelipipedic și colțuros, la creația artistică vibrantă

✍ George V. GRIGORE

Prima lovitură de daltă în blocurile de marmură de Rușchița a fost dată la Ciolpani în 20 iunie. La Simpozionul Internațional de Sculptură Monumentală participă, în acest an, 5 sculptori de talie internațională din România și din străinătate. Maestrul Eugen Petri - coordonatorul manifestării - a vorbit asistenței despre importanța artelor în viața cetății și a cetățeanului și i-a prezentat pe ceilalți patru participanți și portofoliile lor. Este vorba despre sculptorii Vasyl Tatarsky (Ucraina), Canan Sonmezdag Zongur (Turcia), Ciprian Hopîrtean (România) și Reinaldo Escalona (Venezuela). Cuvinte de bun venit în Ilfov, de sprijin și încurajare au venit din partea Alexandrinei Niță, managerul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, dar și din partea primarului comunei Ciolpani, Călin Cristian Bogdan. În perioada 19 iunie – 9 iulie 2022, locuitorii comunei Ciolpani, dar și din întreg județul au posibilitatea de a vizita acest atelier de sculptură în aer liber, pentru a putea vedea „pe viu” etapele prin care trece o bucată de marmură până devine operă de artă. De asemenea școlarii sunt așteptați să vadă cum un bloc de marmură capătă formă și, dintr-un bloc paralelipipedic și colțuros, se transformă, treptat, zi după zi, într-o operă de artă unică. La finalul perioadei, operele artiștilor vor intra în patrimoniul județului Ilfov, respectiv al localității Ciolpani.

Și în acest an, Simpozionul Internațional de Sculptură Monumentală este sprijinit de Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, având ca partener Primăria Ciolpani.

Sculptorul ucrainean Vasil Tatarski a dat prima lovitură de daltă la Ciolpani

De obicei, artistul plastic Vasil Tatarski trăiește și lucrează în Kiev (Ucraina). În prezent, din cauza situației politice și militare din țara sa, lucrează, temporar într-un atelier din Paris (Franța). La Ciolpani (Ilfov) a venit la invitația coordonatorului Simpozionului Internațional de Sculptură Monumentală, sculptorul român Eugen Petri. Născut în 1960 în satul Sadzhava, regiunea Ivano-Frankivskiy, Vasil Tatarski a urmat Academia de Arte din St. Petersburg, secția Artă Mnumentală, în perioada 1983-1989. Din 1993 este membru al Uniunii Sculptorilor din Ucraina. Din 2001 este membru BGArt union of artist, iar în 2012 a fost declarat Laureate of the award named after M. Iysenka. În anul 2018 a fost „Laureate of the Sculpture Triennale”. Anul 2015 îi aduce și responsabilitatea de „Curator International sculpture symposium”, stone (granite), Bobritsia-Sculpture Village, Ukraine. În 2012 este „Directors and curators Art Studio Muzychi”. Are expoziții personale la „National Museum” (1998, Kiev) și „Ukrainian House” (1993, Kiev), „Triptych Art Gallery” (2008, 2010, 2012, Kiev, Ucraina), Mironova Gallery (2012, Kiev), National Museum „Kyiv Art Gallery” (2010, Ucraina), „Vendome Gallery” (2008, Paris, Franța), „Stronach Gallery” (2010, Costello, Irlanda), „Da Vinci Gallery” (2008 și 2007, Kiev, Ucraina), „ART-Blues Gallery” (2005 și 2006, Kiev), „Tadzio Gallery” (2003 și 2004, Kiev). De asemenea, în palmaresul său mai figurează numeroase participări la

expoziții de grup sau festivaluri de artă, între care Expoziția de la Oudone Gallery (2021, Franța), „Ukrainian Triennial of Sculpture” – Kiev, Exhibition of Laureates of the Sculpture Triennial, „Chocolate House” – Kiev, „Great Sculpture Salon” – Kiev, „Gogolfest Art Festival” – Kiev, „Cite Internationale des Art” – Paris, „Art Kyiv contemporary”, Art Arsenal,

„Vendome Gallery” - Paris, „Museum of Cultural Heritage” – Kiev, „International Autumn Salon” – Lviv, „National Museum”, International Exhibition „Carpathian Ridge”, Ivano-Frankivsk, Cernăuți, „Leningrad, History, People”, „Polygon-1”, „Polygon-2” – Leningrad (astăzi St. Petersburg – n.n.), Rusia. Activitatea artistului ucrainean a fost jalonată și de participări la numeroase simpozioane de sculptură în Franța, Ucraina, Israel, Turcia, Croația, Rusia, Ungaria, Cehia.

Lucrările sale se află în prezent în colecțiile aflate la National Museum, Ukrainian House, Museum of Contemporary Fine Arts (Kiev, Ucraina), Ivano-Frankivsk Art Museum, Tefen Museum – Israel, precum și în colecții particulare de artă din Ucraina, Rusia, Polonia, Franța, Italia, Germania, Spania, Suedia, USA, Irlanda, Marea Britanie, Danemarca și Croația. ■

Piscu, Snagov

Alțița, element cheie al iei românești, cu o semnificație complexă

Considerată de etnologi drept esența costumului național românesc, cămașa cu alțiță (ia) este cea care a arătat, dintotdeauna, identitatea purtătoarei. Piesa principală a costumului popular românesc este cămașa, termenul de ie fiind atribuit doar cămășii femeiești. Cămașa este croită în formă de cruce, dintr-o singură bucată de pânză și cu o deschizătură în partea de sus. Inițial, cămășile erau confecționate din pânză de in sau cânepă, iar mai târziu din mătase și bumbac. Fața și spatele cămășii se numesc „stan”, iar partea inferioară „poale”. Stanul se confecționa din două foi de pânză, iar mâneca din una. Sub braț, cămașa era prevăzută cu așa numita „pavă”, care oferea comoditate în timpul mișcării. În timp, finețea materialelor folosite, armonia cromatică, dar și croiul pieselor de port românesc, țesute, croite și brodate în casă au fost apreciate de reginele României, Elisabeta și Maria, dar și de aristocrația feminină a timpului, care au purtat cu mândrie costumul popular în diferite momente. În contextul strategiilor identitare, ia este cea mai reprezentativă piesă din perspectivă tehnică, artistică și mitologică și are cea mai mare arie de răspândire. Datorită acestui sincretism tehnico-artistic, semantic și funcțional cămașa este foarte populară în spațiul cultural românesc și pe mapamond. Cunoscutul pictor francez Henri Matisse a surprins-o în mai multe lucrări, cea mai cunoscută fiind numită „La blouse

roumaine”. Ia românească a fost purtată de actrițe celebre în diferite filme și a fost laitmotivul unor prestigioase prezentări de modă Camilla Belle, Kim Young-Sung, Adele, Carolina Herrera, Rosie Huntington Whiteley, fiind produse ale caselor de modă Chanel, Jean Paul Gaultier, Yves Saint Laurent, Nili Lotan, Johnny Was Clothing etc. Această popularitate mondială demonstrează că este piesa vestimentară cu cel mai înalt prestigiu și cel mai mare impact cultural, care tinde să devină un brand al românilor. Ia este, în fapt, o cămașă tradițională românească de sărbătoare, cu o croială simplă: un dreptunghi de pânză, tăiat rotund în jurul gâtului și întărit cu snur răsucit. Mânecele sunt, de cele mai multe ori, încrețite atât la umeri, cât și la încheieturile mâinilor. Este un tip de cămașă scurtă până la talie. Motivele sunt stilizate, geometrice sau inspirate de natură. Partea din față a cămășii este și ea bogat brodată, prin repetarea aceluiași modele existente pe mâneci. Culorile folosite la broderie erau în două — trei nuanțe cromatice, de regulă, dar se broda și cu o singură culoare, de obicei negru. În decorul cămășii cu alțiță predomină formele geometrice, dar și motivele vegetale stilizate (imagini de flori, frunze, ramuri și arbori stilizați) ori cele zoomorfe (păsări stilizate). Într-un grup aparte se includ motivele greu de atribuit uneia din aceste categorii, cu o formă mai puțin definită. Poziționarea

pe haină a cusăturilor se face fie pe orizontală, fie pe verticală, ținându-se cont de rolul, inclusiv estetic, al fiecărui element decorat.

Partea superioară, care acoperă umărul și ține până la gât este **alțița**, sub ea este dispus încrețul, încrețeala, încreștitura sau crețișorii, iar partea care începe din zona bicepsilor și ține până la brățară, bentiță sau marginea de jos a mânecii revine râurilor. În felul acesta mâneca reprezintă o structură tripartită de registre bine organizate și ierarhizate. Alțița este un element important al cămășilor naționale și face parte dintr-un cod vestimentar complex, dezvoltat de creatoarele de ii autentice de-a lungul timpului, prin care își exprimau identitatea culturală și locul în societatea rurală.

Alțița este un element decorativ esențial al cămășii naționale pentru femei, cu o istorie îndelungată, de-a lungul căreia funcțiile acestei părți a iei s-au schimbat, trecând de la rolul social către cel decorativ.

Cămașa cu alțiță, încreștită la gât, numită și carpatină, este atât un obiect vestimentar valoros, cât și un document vizual luat în considerare de istorici pentru reconstituirea condițiilor de trai din spațiul românesc.

Alțița este bucata de pânză dreptunghiulară, plasată pe umerii cămășii, care nu face parte din structura mânecilor. Ea unește partea din față cu cea din spate, având rolul de lărgire a cămășii. Incluziunea ei în cămașă arată nevoia femeilor de a avea o libertate mai mare în mișcări.

Odată cu trecerea timpului, suprafața alțiței a crescut și a ajuns să nu mai fie încreștită, ci întinsă pe mânecă. La

început, cusătura care alcătuia alțița era detașabilă, pentru a nu se deteriora la spălat. Primele informații scrise cu privire la cămașa carpatină au apărut în secolul al XVII-lea, în foile de zestre, iar documentarea acesteia a luat avânt în secolul al XIX-lea, odată cu răspândirea fotografiei.

În mod tradițional, în lumea satului, cămașa cu alțiță era percepută ca fiind bogat decorată și o purtau fetele nemăritate, miresele și femeile la începutul căsniciei. La început, ia cusută manual avea rolul de a reda statutul social al femeii prin elementele vizuale. Ulterior, mai ales în secolul al XIX-lea, în Țara Românească și Moldova se dezvoltă componenta decorativă a iilor autentice, care poate fi legată de materialele (bumbac și borangic) folosite, mai ușor de decorat (cusut).

Motivele cusute de pe iile cu mânecă lungă se împart în trei categorii, în funcție de locul unde sunt plasate: pe alțiță, încreț și râuri. Modalitățile de lucru diferă de la o zonă la alta a țării, în funcție de alcătuirea părților cămășii, materialul folosit și elementele de decorare.

Grupuri de specialiști din ministerele Culturii din România și Republica Moldova au lucrat pentru promovarea dosarului comun de candidatură „Arta cămășii cu alțiță - element de identitate culturală în România și Republica Moldova”, prin care ia românească să poată fi înscrisă în Lista Reprezentativă UNESCO a Patrimoniului Cultural Imaterial al Umanității.

Pe 26 martie 2021, candidatura dosarului „**Arta cămășii cu alțiță - element de identitate culturală în România și Republica Moldova**” a fost depus pentru înscrierea elementului în Lista reprezentativă UNESCO a elementelor de patrimoniu cultural imaterial a umanității. Dosarul de nominalizare va fi evaluat în cadrul celei de-a 17-a sesiuni a Comitetului Interguvernamental pentru Salvarea Patrimoniului Cultural Imaterial din noiembrie/decembrie 2022.

Astfel, pe lângă mărțișor sau colindatul de ceată bărbătească, există șansa ca în onoranta listă a celor mai mari valori mondiale să fie înscrisă și cămașa cu

altiță. Ar fi și un gest de recunoaștere a unei capodopere identitare, dar și un mijloc de a o proteja și, mai ales, de a încuraja conservarea pieselor vechi, care încă se mai găsesc în țară.

Reper identitar, ia este sărbătorită, începând cu anul 2013, în noaptea „cerurilor deschise”, de Sânziene. Ziua Universală a Iei celebrează piesa principală a costumului popular

românesc, dar și ideea de feminitate. Din acest an (2022-n.n.), există și o lege prin care în data de 24 iunie se marchează „Ziua Iei”. În acest context, Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul

Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, a susținut organizarea mai multor manifestări prin care acest element al identității românești a fost celebrat.

„Ziua iei” la Muzeul-Atelier „Școala de la Piscu”

Sâmbătă 25 iunie, la Muzeul-Atelier „Școala de la Piscu” a fost organizată o expoziție de straie tradiționale și au fost organizate ateliere de cusut, acompaniate cu muzică și video demonstrații live. De la „Șezătoarea București” a fost prezentă Ana Ursescu, iar seara, 15 copii din Țigănești (Rep. Moldova) aflați în Tabăra de creație populară de la Ciolpani (susținută de CJ Ilfov prin CJPCT Ilfov și Primăria Ciolpani), împreună cu un grup de 10 copii din satul Piscu au realizat, sub coordonarea lui Orlando Petriceanu, momentul „Omule-Pomule” (voce și percuție). De asemenea, au avut loc video live performance și live soundscapes la care au contribuit Dan Adrian Ionescu, Torsan/ Andrei Bălan.

ZIUA IEI 2022

Muzeu-Atelier Școala de la Piscu
Sâmbătă 25 iunie, orele 11.00-21.00

Program:
11.00-13.00 și 15.00-17.00
Atelier de cusături

18.00
„Omule-Pomule” – moment de voce și percuție -
cu copii de la Țigănești/MD și Piscu/RO
și Orlando Petriceanu

19.30
Video live performance: Dan Adrian Ionescu
Live soundscapes: Torsan / Andrei Bălan

Exponere de straie vechi țărănești

Ziua Internațională a Iei Românești întâmpinată cu ateliere meșteșugărești și o expoziție de costume populare la Snagov

Casa de Cultură „Antim Ivireanu” din Snagov a găzduit, între 24 și 26 iunie, o suită de evenimente dedicate Zilei Universale a Iei. Primăria Snagov, cu sprijinul CJ Ilfov (prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale), a amenajat o expoziție de costume populare din toate zonele folclorice și fotografii vechi din toate zonele țării. De asemenea, au fost amenajate ateliere de olărit, de cusut, de iconografie și pictură naivă. De remarcat contribuția unor renumiți meșteri ilfoveni, precum pictorul iconar Liviu Fleșariu (Domnești), olarul Constantin Sotir (Ciolpani- Piscu) ori eleva Andrada Matei (Chitila), cunoscută pentru talentul său în domeniul picturii naive. În paralel cu atelierele meșteșugărești, au existat momente în care au fost recitate versuri, s-a cântat și dansat și au fost prezentate ritualuri specifice tradiției. O colecție de modă purtând semnătura designerului vestimentar Raluca Tudor a prezentat o viziune modernă asupra iei. Organizatorii celor trei zile de evenimente dedicate iei au fost prof. Florentina Culcescu, preoții parohiilor din comuna Snagov, prof. metodist CCD Ilfov Marius Sebe (președinte al Asociației Culturale Brănești), Vasile Humeniuc (colecționar și iubitor de folclor) și Gabriela Olteanu (colecționar și iubitor de folclor). Coordonarea din partea CJPCT Ilfov a fost asigurată de directorul Alexandrina Niță.

George V. GRIGORE, Cristina ANGHELUȚĂ

Ziua Iei, sărbătorită și la Buftea

Partener al proiectului a fost Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Ilfov

Primăria orașului Buftea, prin Centrul Cultural Buftea, a organizat pe 29 iunie 2022 un eveniment dedicat „Zilei Internaționale a Iei”, pe platoul din Piața Centrală, începând cu ora 19.00. A fost un spectacol tematic, care a scos în evidență frumusețea portului popular românesc, și unicitatea cămășii cu altiță. A cântat și încântat publicul Taraful Ilfovului, dirijat de maestrul Cornel Turcitu.

Invitat special a fost rapsodul Alin Trocan. Ansamblul de dansuri „Doina Ilfovului”, coordonat de Daniela Mîndroc, a asigurat succesul acestui eveniment, atât prin costumele populare, cât și prin prestația artistică. Parteneri în acest proiect au fost Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov. ■

George V. GRIGORE

„Dragoste și corupție” - de Candid Stoica, în spectacol-lectură „la Comedie”

Coca POPESCU

O zi mult prea calduroasă de început de lună iunie, termometrul a sărit pragul de 34 de grade, iar eu pășesc în reluare cu evantaiul în funcțiune cât mai aproape de obraji pe străduțele înguste din centrul vechi. Ajunsă în fața Teatrului de Comedie - Sala Studio, mă întâmpină afișul, dar și doi dintre actorii participanți la spectacol; le dau binețe intrând zâmbitoare. Aici altceva, răcoare și o masă generoasă așezată în foaier, hm, câte bunătăți... mă răcoresc cu un pahar cu apă, urmează sesiunea de îmbrățișări, binețuri, ce mai, lume bună, „mon cher”, apoi îmi trag suflul și pășesc timidă către sala de spectacol. Surpriză! Sala arhiplină. Arunc o privire, jur împrejur foarte mulți prieteni, foarte mulți actori, se aude gongul, spectacolul începe.

Decorul simplist, două birouri și câteva scaune, în dreapta scenei, așezat pe un scaun pliant, Candid - autorul și regizorul -, răsfoia scenariul și, din când în când, privea pe sub ochelari, parcă număra cu privirea spectatorii. Se vedea cu ochiul liber cât de bucuros era. La un moment dat se auzeau replici, când din sală, când din platou... M-am pierdut puțin până m-am lămurit ce se întâmplă, cert este că am ratat vreo doi actori, neputând să-i depistez printre rândurile din sală din cauza ocupării în totalitate a spațiului rezervat spectatorilor. O piesă lectură, ce-i drept, dar la cum arăta sala eram convinsă că particip la o premieră susținută la Teatrul Național. Schimbările de replici continuau ca o furtună, apoi totul s-a mutat pe scenă, unde primarul Vasilescu (Bebe Cotimanis) purta o conversație aprinsă cu secretara Elvira Surdu (Monica Davidescu); între primar și secretară povestea de iubire părea cam expirată, în afara de rodul iubirii, un copil, însă nerecunoscut legal de șef. Totul se petrece într-un timp nu foarte îndepărtat, dar pare cât se poate de prezent. Subiectul fiind veșnic același, idila cu secretara care devine amantă și mâna dreaptă a șefului necesară în orice situație stânjenitoare sau de criză, gata oricând să își apere scaunul, șeful și reputația, ca o leoaică. Un zvon s-a împrăștiat ajungând la urechile unora despre casele oferite de municipalitate persoanelor nevoiaș, totul gratis.

Un gratis costisitor, care nu aduce întotdeauna și certitudinea unei locuințe, plicul cu șpagă circula pe același traseu și de fiecare dată există un perdant, Universul și planetele nu se aliniază politic benefic pentru muritorii de rând. Replici spumoase, personaje alese cu grijă de scenaristul și autorul piesei, respectiv Candid Stoica, dând parcă o încărcătură aparte piesei doar prin simpla apariție a actorilor pe scenă. Impozant, baritonal și cameleonic, marele actor care aduce strălucire pe orice scenă a teatrului românesc, Bebe Cotimanis (în rolul primarului Vasilescu) își joacă parcă rolul carierei alături de marea doamnă a scenei, grațioasa Monica Davidescu. Privind-o jucând îmi vin în minte marile actrițe de altă dată, Marioara Voiculescu sau Elvira Godeanu. Monica Davidescu trece inimaginabil prin toate stările unei femei încercate de viață, șerpuiind cu sau fără sprijin prin hățișurile indiferenței, în căutarea dragostei și statorniciei, dorindu-și cu orice preț să își lepede haina duplicității și a singurătății,

ajutându-și șeful cu mișmașurile în care se afundă cu fiecare zi. În peisaj apare și Tudorică Bragadiru, actorul sărac (jucat de Mircea Constantinescu), fără casă, trăind în concubinaj și având un copil abia născut, oropsit de viață, trăind sub același acoperiș cu socrii, la periferia Bucureștiului, făcând zilnic naveta către teatru, află la rândul său din surse sigure că la primărie se dau case gratis. Împrumutând bani de la colegi și prieteni, strânge o sumă frumușică de 5000 de euro, pe care îi pune într-un plic cu gândul să-i „doneze”. De fapt este șpagă în schimbul unui loc favorabil pe lista de priorități la case. Printr-o împrejurare regizată, plicul cu bani aterizează în sertarul primarului pentru mai marele codoș din partid, cel care împărțea, făcându-și parte. Deloc surprinzător apare și o tânără jurnalistă, Cristina Constantinescu, având dreptatea în vârful peniței, cere socoteală primarului despre unele nereguli, intră în biroul acestuia precum un uragan, apoi, după câteva momente și replici contradictorii, iese precum un vânt calduș de primăvară. Aici autorul piesei, Candid Dumitru Stoica, ne induce în subconștient acea stare de intimidare intelectuală în care tinerii jurnaliști vor sfârși cu stiloul în mână, dar fără cerneală din cauza rechinelor versatile, iar adevărul se va odihni undeva, într-un dosar prăfuit, nelăsându-se descoperit niciodată.

Apare și mafia parcarilor, o doamna guralivă, un personaj colorat, autodidact și policalificat. O florăreasă fără studii, dar dornică de afaceri prospere, vrea și ea o casă pentru fiica ei aflată în Germania, trebuie să aibă și fata unde se repatria. Cu sacosele pline cu daruri, reușește să intre fără programare până în anticameră, împărțind atenției de la portar până la secretara obișnuită deja cu tertipurile acesteia, încercând să-i distragă atenția, îi prinde mâna cu forță, ghicindu-i în palmă despre noroc și viitor, doar-doa i se va deschide drumul de trecere spre biroul primarului pentru o înțelegere cu câteva zerouri. Doina Ghițescu, căci despre ea este vorba, reușește să ne zugrăvească un tablou imaginar greu de uitat. Simpla intrare în scenă a savuroasei actrițe aduce bucurie și zâmbete pe buzele tuturor. Are mare priză la public, conducându-i cu tonalitatea când gravă, când suavă și nu de puține ori inserând câteva drăgălășenii perfide, intrând foarte bine în pielea personajului, dar și în porii spectatorilor.

Andrei Necula (Denis Vasilescu, fiul primarului) ne așterne pe o tavă de argint relațiile sale cu interlopul, puterea banului și a pumnului, despărțind astfel două lumi, dar, în același timp, unindu-le într-un haos de lăcomie.

Aceiași monedă versatilă joacă și marea doamnă a scenei, Florentina Tănase (Marga Vasilescu, soția primarului), senzuală, elegantă și enigmatică, dar, în același timp, jucându-se cu mințile noastre și abordând rolul femeii puternice, care, deși cunoaște prezentul și trecutul amoros al soțului, continuă să conviețuiască cu acesta într-un „ménage à trois” doar pentru confortul financiar. Duală și ea, își permite, din banii soțului, să întrețină un amant mai tânăr, așa încât balanța amorului să nu șchiopăteze plictisită.

Un scenariu bazat pe realitate, în care faptele se succed vertiginos, nelăsând timp pentru comentarii, ci doar pentru hohote de râs și ropote de aplauze. Deliciul cu trimeri subtile face din Petre Moraru (astrologul Gherase Iftoc) omul cu mintea luminată, care încearcă să prevină un dezastru mondial cu invențiile sale, un al doilea Mesia, însărcinând-o pe secretara primăriei cu funcția supremă de „Salvatoarea omenirii”. O discuție interesantă doar pentru urechile desfundate, un episod trecător la fel cum toate proiectele sau faptele bune trec neobservate prin fața autorităților. Într-o lume ahtiată după putere și bani, nu se poate construi nimic durabil având sub tălpi nisipuri mișcătoare. Piesa se încheie cu fuga primarului în străinătate, grijiu pentru agoniseala ilicită, nu uită nici valiza cu bani.

Descinderea organelor de control (Adrian Fetecău și Daniel Torje) la primărie se întâmplă mult prea târziu, o mică greșală de coordonare, nimic grav, oricum procesul de reabilitare a situației poate dura ani, iar gaura de 600 de milioane de euro poate trece neobservată în catastifal cu pierderi administrative.

A fost o trecere în revistă a unei piese de teatru-lectură, scrisă de Candid Dumitru Stoica. După spectacol, au luat cuvântul Dinu Grigorescu, Ion Chelaru, Adrian Fetecău, prof. Vlad Leu, Radu F. Alexandru, Sebastian Ungureanu, Aneta Pioaru, Crina Bocșan Decuseară, Wilma Wilma și, nu în ultimul rând, Marilena Dumitrescu, aducând laude venerabilului scriitor, actor și dramaturg Candid Dumitru Stoica și de-o potrivă actorilor implicați în spectacol.

După sesiunea foto, la sfârșitul spectacolului, i-am adresat câteva întrebări prietenului, scriitorului și actorului Candid Stoica, așa încât să marcăm la cald acest succes cu cele mai frumoase gânduri.

C.P. - Încerc să intru în pielea unui reporter, nu știu dacă reușesc, dar te rog să-mi răspunzi la câteva întrebări, te-am observat tresărind, zâmbind, iar uneori încercând să schițezi un gest cu mâna în timpul spectacolului. Ești deplin mulțumit, totul a decurs conform așteptărilor tale?

Candid S. - Sunt foarte mulțumit de lectura colegilor mei, m-aș declara fericit dacă un teatru ar fi dispus să pună în scenă piesa. De-a lungul vremii am avut numai promisiuni și nimic concret.

C.P. - Comedia îți vine precum o mănășă, consider că experiența acumulată de-a lungul anilor este un plus, te vei folosi de acest atuu în viitor?

Candid S. - Mi-a folosit până acum să scriu 10 piese de teatru cu atmosfera culiselor, dar pe care niciun teatru nu s-a învrednicit să le joace, deși ele au circulat, au fost tipărite și citite (toate) la Cenaclul Dramaturgilor, de-a lungul timpului. În rest, mă duc la teatru, eternul magnet, eternul viciu de care nu pot să mă despart. E lumea mirifică în care am trăit mai toată viața. Mereu la teatru, pentru că scriu cronică teatrală la două reviste: Viața Medicală și Bucureștiul literar și artistic.

C.P. - Ce planuri ai? O carte nouă de teatru sau o viitoare piesă la fel de savuroasă?

Candid S. - Ce planuri mai poate avea un om la 86 de ani? Și totuși sunt încă verde, am mai scris o piesă pe care am intitulat-o „Racolarea”, lucrez la volumul cu numărul 5 din jurnalul meu intitulat „Ultima răfuială” și sunt foarte aproape de a încheia un volum de poezie pe care l-am intitulat „O zi și încă o zi”. Toate acestea sper să le îndeplinesc cât mai curând, timpul pentru mine este o luptă...

C.P. - Un gând pentru prieteni, colegi și viitorii spectatori. Candid S. - Pace, iubire și sănătate, tuturor! Să meargă la teatru, să citească o carte și să se bucure frumos de viață! ■

Noi piese adăugate Tezaurului Istoric al României

✍ Cristina ANGHELUȚĂ

Muzeul Național de Istorie a României (MNIR) a anunțat că, la 29 iunie, au fost readuse în țară două monede antice de aur, recuperate recent din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord. Recuperarea celor două monede de aur - un stater tip Koson, varianta fără monogramă, și un stater tip pseudo-Lysimachos emis la Callatis este rezultatul colaborării directe dintre Biroul Atașatului de Afaceri Interne din cadrul Ambasadei României la Londra și polițiști din cadrul Metropolitan Police Londra - Unitatea Art&Antiques. Cele două monede de aur antice recuperate în cursul acestui an sunt stateri emiși în secolul I a.Chr. Una dintre piese este un stater emis de regele Koson (cca 44-29 a.Chr.), unul dintre urmașii lui Burebista, și prezintă pe avers o acvilă cu o cunună de lauri în gheara dreaptă, iar pe revers legenda KOSON redată cu litere grecești și un grup de trei lictori. Iconografia acestor monede imită reprezentările regăsite pe denarii romani de argint emiși de Q. Pomponius Rufus în 73 a.Chr., respectiv de M. Junius Brutus în anul 54 a.Chr. Staterul provenit din monetăria cetății antice de pe litoralul dobrogean al Mării Negre Callatis, emis în secolul I a.Chr., prezintă pe avers capul regelui Alexandru cel Mare, divinizat ca zeu egiptean, în timp ce pe revers este redată zeița Atena Nikephoros așezată pe un tron și numele cetății emitente.

Stater tip Koson fără monogramă (cca 44-29 a.Chr.)

Staterii de aur ai regelui dac Koson sunt atestați în literatura de specialitate încă din anul 1543, când un tezaur cuprinzând nu mai puțin de 40.000 de monede de aur, stateri de tip pseudo-Lysimachos și Koson, a fost descoperit în albia râului Strei. Staterii de tip Koson sunt singurele emisiuni dacice de aur care poartă o legendă scrisă cu caractere grecești, menționând numele suveranului emitent. Monedele au fost emise în atelierul monetar de la Sarmizegetusa Regia, în jurul anilor 44-29 a. C. Datorită acestor monede ne sunt astăzi cunoscute informații fundamentale despre istoria politică, viața economică, socială sau arta și religia Daciei în anii care au urmat dispariției lui Burebista. Staterii emiși în cetățile de pe litoralul vestic al Mării Negre (Callatis, Tomis și Histria) sunt prezențe constante în tezaurile constituite atât din emisiuni monetare de tip Koson, cât și din podoabe de aur, ilustrând legăturile politice și economice dintre cetățile grecești din Dobrogea și Regatul Dacic. Cele două monede, extrem de rare, fac parte dintr-un tezaur sustras din zona vechii capitale dacice Sarmizegetusa Regia – arie cu patrimoniu arheologic protejat – de persoane implicate în activități ilegale de detecții și săpături în această zonă, fiind ulterior scoase în mod clandestin din România și puse în vânzare pe piața internațională numismatică din Europa și SUA. ■

Stater tip pseudo-Lysimachos emis la Callatis (inc. sec. I a.Chr.)

Descoperire de monede medievale din argint (sec. XVII) în Pădurea Băneasa

Foto: Dragoș George Hiastru

✍ George V. GRIGORE

Un nou tezaur monetar medieval din argint a fost descoperit în Pădurea Băneasa, în iunie 2020, de un pasionat de detecții. Este vorba despre 68 monede de argint. Unele sunt ungurești, altele sunt „orți”, o monedă a ducilor de Lorena, probabil emisă la Nancy, altele sunt tripli groși... Datarea tezaurului: secolul al XVII-lea. Descoperirea a fost făcută de Dragoș George Hiastru, un pasionat de istorie și drumeții în natură, după ce în aprilie 2019 și-a cumpărat un detector de metale pe care l-a autorizat, conform legislației. Printre descoperirile importante pe care le-a mai făcut: monede romane și o fibulă în județul Constanța și inele și monede medievale în județul Giurgiu. Aceasta este cea mai importantă descoperire a sa de până acum; 68 de monede din argint din sec. XVI, care se aflau la adâncimi între 10 și 20 cm în pământ, împrăștiate pe o rază de aproximativ 2 metri pătrați. Monedele sunt găurite și probabil au fost purtate într-o salbă de cineva acum peste 400 de ani. ■

Donații pentru Zestrea Cucilor

Atenția pe care a început să o acorde tânăra generație elementelor de etnografie și folclor este lăudabilă. Astfel și colecția etnografică „Zestrea Cucilor” s-a îmbogățit de curând cu zece noi piese deosebite, grație unui donator din Brănești care a dorit să rămână anonim. Acesta este anunțul pe care îl face profesorul metodist Marius Ovidiu Sebe, președinte al Asociației Culturale Brănești. Este vorba de două ștergare alese (unul cu motive florale, cu ghiociei și garofițe, iar celălalt cu un motiv aviar), o cămașă țărănească bărbătească, cusută în albastru cu motive ce scot în evidență simbolul crucii, o cămașă femească din in, un șorț, o icoană tipărită în anul 1903, reprezentând „Adormirea Maicii Domnului”, o fustă din in, tip „poale” și trei „pestelci” sau șorțuri brodate. Toate piesele sunt remarcabile, însă ne atrage atenția „pestelcile” sau șorțurile din material grena cu dungi orizontale,

brodate la partea inferioară cu motive florale, unele prevăzute cu buzunar, care ne trimit către specificul portului local de odinioară, similar cu portul bulgarilor din zona Silistra. Apreciam aceste donații ale tot mai multor săteni, prin care sunt salvate piese din lada bunicii și a străbunicii pentru păstrarea lor într-o colecție a comunității care să fie accesibilă noilor generații și tuturor celor ce doresc să ne cunoască sau să cerceteze cultura tradițională. Inițiată cu zece ani în urmă, Colecția etnografică a Asociației Culturale Brănești a recuperat până în prezent numeroase piese din zestrea comunității, grație unor donații a numeroși elevi, săteni sau cadre didactice, care se constituie astăzi într-un important fond patrimonial al localității, „tezaurizat” spre a fi transmis mai departe generațiilor viitoare. ■

✍ George V. GRIGORE

Turnătoarea „de la Piscu” - simplu în principiu, sofisticat ca arătare

Muzeul-Atelier „Școala de la Piscu”, fiind un muzeu al ceramicii în principal, are multe „povești de oale” sau „cu oale”. Cei mai mulți dintre vizitatori privesc cu curiozitate expunerea de unelte mici de meșteșug și întreabă „ce este acest instrument?”. Este „turnătoarea”, sunt lămurii aceștia de soții Scripcariu, cei care coordonează activitatea muzeală de aici. „Turnătoarea?!”, se miră vizitatorii. Sună așa, cumva, a spionaj. Dar nu este vorba despre așa ceva. Această unealtă simplă în principiu, dar destul de sofisticată ca „arătare”, înlesnea obținerea unui decor asemenea ei: simplu în principiu, sofisticat ca arătare.

Rapid de aplicat, dar cu aparență de „meticulos”. Și cum toate se leagă la un moment dat, zilele trecute a ieșit la iveală și această farfurie, care răspunde vizual fix la întrebarea de mai sus.

La Piscu s-a lucrat destul de mult cu „turnătoarea”, de prin anii ‘60 înapoi. De unde o fi pornit oare ideea? Căci informația circula rapid prin târgurile populare și meșteșugul „se fura” în mod „natural”, mai ales când ideile erau „deștepte”. ■

✍ George V. GRIGORE

Geniul Colea Răutu

Colea Răutu a fost un mare actor de film, teatru, radio, voce și vodevil. A avut roluri foarte mari în 70 de filme de lung metraj, seriale tv, piese radiofonice și interpretări muzicale. S-a născut la 28 noiembrie 1912 în comuna Limbenii Noi, (raionul Glodeni din Republica Moldova) și a decedat în 13 mai 2008 în București. A avut un frate - Valentin Rațkovski și două surori - Natalia și Larisa Rațkovski. A fost căsătorit cu Magda Răutu și a avut o fată, Irina. Foarte mulți bucureșteni l-au văzut mergând pe jos spre Piața Amzei, după cumpărături, sau prin Piața Romană, în drum spre teatrul unde juca. A recunoscut că nu prea i-a plăcut cartea, dar i-a plăcut fotbalul și în tinerețe a jucat în echipa Uzinelor „Mociorniță” din București. A fost și un mare susținător al Rapidului.

„Haimanaua bulevardului”

A făcut școala la Colegiul „Regele Ferdinand” din Chișinău, apoi a urmat cursurile Conservatorului de Artă Dramatică din București, pe care l-a absolvit în 1947. Totuși în 1946 a jucat în comedia muzicală „Haimanaua bulevardului”, în condițiile în care nu a avut studii muzicale, urcând astfel pe scena Operei din Cluj. A debutat la Teatrul de Revistă „Cărăbuș”, condus de marele actor Constantin Tănase, interpretând cuplete satirice. Aici a interpretat pentru prima dată un frumos șlagăr al vremii „Ți-a ieșit coșaru-n drum” de Gherase Dedrino, pe versuri de Puiu Maximilian. La invitația regizorului Sică Alexandrescu, Colea Răutu a jucat la Teatrul Național din București. Între anii 1952 - 1968 a activat la Teatrul „Giulești”. A jucat în aceeași perioadă pentru scurt timp și la Teatrul din Pitești. A jucat și în străinătate în câteva seriale pentru televiziune. În film a debutat cu lung-metrajul „Desfășurarea” în 1954, în regia lui Paul Călinescu, după o nuvelă de Marin Preda. Ca actor de film a avut roluri mari în „Desfășurarea” (1954, rolul țăranului Ilie Barbu), „La moara cu noroc” (1955), „Dincolo de brazi” (1957, regia lui Lucian Bratu), „Bijuteri de familie” (1957), „Soldați fără uniforme” (1960), „Setea” (1961), „Lupeni 29” și „Sub cupola albastră” (1962), „Pisica de mare” și „Lumina de iulie” (1963), „Castelanii” (1964), „Procesul alb” și „Neamul Șoimăreșilor” (1965), „Răscoala”, „Vremea zăpezilor”, „Haiducii”, „Fantomele se grăbesc” (1966), „De 3 ori București” (regia Ion Popescu Gopo), „Răpirea fecioarelor” (1968), „Vânătoarea de cerbi” (1969), „Die Lederstrum - s pferzahlungen” (serial tv turnat în R.F.G., 1970), „Mihai Viteazul”, „Haiducii lui

Șaptecai”, „Serata”, „Zestrea domniței Ralu”, „Facerea lumii”, „Săptămâna nebunilor”, „Pădurea pierdută”, „Lupul mărilor” (serial t.v. în Austria; 1971), „La Revdte des Haiddouks” (serial t.v. coproducție Franța/România, 1972), „Ultimul cartuș”, „Apașii”, „Despre o anume fericire” (1973), „Frații Jderi”, „Nemuritorii”, „Ulzana” (1974), „Acțiunea autobuzul”, „Pentru patrie”, „Revanșa”, „Drumuri în cumpănă” (1978), „Nea Marin miliardar”, „Mihail, câine de circ” (1979), „Ultima noapte de dragoste” (1980), „O lume fără cer”, „Capcana mercenarilor”, „Duelul” (1981), „Întâlnirea” (1982), „Atkins” (serial t.v. în R.D.G, 1985), „Noi din linia întâi”, „Căutătorii de aur” (1986), „Mircea” (1989), „Cel mai iubit dintre pământeni” (1993), „Ștefan Cel Mare – Vaslui”, „Mastodontul”, „Zile fierbinți” (1975), „Singurătatea florilor”, „Ultima

noapte a singurătății”, „Instanța amână pronunțarea” (1976), „Accidentul”, „Toate pânzele sus” (serial t.v.), „Fair Play”, „Regăsire”, „Războiul de independență (serial t.v., 1977), „Accidentul” (1976), „Zile fierbinți” (1975), „Explozia” (1973), „Pintea” (1976). Pentru meritele sale artistice Colea Răutu a fost distins cu cel mai mare premiu în 1962, acela de „Artist al Poporului”. În 1967 a fost decorat cu „Ordinul Național - Steaua României”, iar în 30 mai 2002 a primit „Meritul Cultural Clasa a III-a”. Colea Răutu a apărut într-o serie filatelică a Poștei Române, în seria Mari Actori Români Contemporani. În 2001 a primit premiul „ACIN”, pentru întreaga activitate și s-a numărat printre laureații Galei „Vârsta de Aur”, luând Premiul Național în Domeniul Teatrului. ■

Victor COLONELU, regizor de film

În căutarea unui important compozitor ilfovean: Gheorghe Popescu-Brănești

Brăneștiul mai are un renumit compozitor de muzică psaltică, necunoscut în comunitate! Aflându-se într-o perioadă de cercetare a trecutului localității, Asociația Culturală Brănești caută rudele și urmașii acestui compozitor, pentru a completa informațiile cu alte date și fotografii despre acest renumit artist născut în Brănești. Cine deține informații în acest sens ne poate sprijini în completarea portretului acestui fiu al satului. Este vorba despre Gheorghe Popescu-Brănești, un cântăreț bisericesc, dirijor și compozitor de muzică psaltică. El și-a luat numele satului natal spre a-l purta cu onoare și mândrie. S-a născut la 16 aprilie 1876 în Brănești și a decedat la 4 aprilie 1959, în București. A urmat cursurile Seminarului „Nifon Mitropolitul” din București în perioada 1890-1894, având printre profesori și pe tânărul Ion Popescu-Pasărea, iar în anul 1904 a absolvit Conservatorul de Muzică. A fost cântăreț bisericesc în comuna Brănești, județul Ilfov (1899), apoi cântăreț la Biserica „Sf. Gheorghe” - Nou din București (1899-1900), apoi cântăreț la Biserica „Madona-Dudu” din Craiova (1904-1906). Revenit în București, ocupă postul de cântăreț la Biserica Iancu-Vechi (1907), apoi la Bisericile „Manea Brutaru” (1907-1911), Krețulescu (1911-1919), „Sfânta Vineri” – Nouă (1919-1923), Pantelimon (1923-1931) și Brezoianu (1931-1936). A fost dirijor al corului „Cercul cultural Guttenberg” (1906) și al Asociației corale „Doina” din București. A predat muzică vocală la Școala Societății „Unirea” a lucrătorilor din construcție. A fost funcționar în Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice (1913-1916). A activat în Corala preoților din Capitală, fiind

unul dintre principalii ei susținători. A compus numeroase cântări psaltice, piese liturgice pentru cor bărbătesc și cor mixt, colinde armonizate, cântece pentru copii și cântece populare în aranjament coral, tipărite în colecția „Iubi-Te-voi, Doamne” (1960) îngrijită de Pr. I. Popescu – Runcu și în „Antologie corală religioasă și laică pentru formații mixte”, îngrijită de Nicu Moldoveanu, București, 2006 (sursa: Dicționar de muzică bisericească românească). Compozițiile sale sunt celebre și astăzi și sunt interpretate de cunoscuți interpreți cum ar fi Angela Gheorghiu sau de Corul Madrigal. Gheorghe Popescu-Brănești face parte din galeria renumiților compozitori români. A adus totodată faimă satului și comunității de unde s-a ridicat, prin tot ceea ce a realizat și merită un loc de cinste în galeria personalităților localității. Demersul face parte din cadrul proiectului educativ „Fiii satului, personalități brăniștene, de ieri și de azi”, care are ca scop păstrarea în memoria comunității și cunoașterea de către tânăra generație a fiilor satului, care s-au remarcat și afirmat de-a lungul timpului prin contribuția personală la dezvoltarea comunității sau care s-au afirmat în plan profesional la nivel național. Proiectul urmărește, printre altele, realizarea unor busturi ale personalităților locale și expunerea lor în spații publice, în cadrul unei expoziții în aer liber, pe o perioadă determinată, în scopul prezentării și cunoașterii de către comunitate și de către tânăra generație a activității și contribuției acestora la dezvoltarea culturii locale și naționale. ■

prof. metodist Marius Ovidiu SEBE

PARTITURA ORIGINALĂ SCRISĂ DE CUNOSCUTUL COMPOZITOR SI DIRIJOR GH. POPESCU - BRĂNEȘTI.

„Ansamblul monumental Calea Eroilor”, realizat de Constantin Brâncuși, trebuie să capete recunoașterea universală pe care o merită

Dosarul „Ansamblul monumental de la Târgu Jiu - Calea Eroilor”, realizat de Constantin Brâncuși, a fost principalul subiect aflat pe agenda discuțiilor dintre Comisia permanentă comună a Camerei Deputaților și Senatului pentru relația cu UNESCO și Ministerul Afacerilor Externe, din 21 iunie 2022.

Au fost discutați pașii concreți pe care Legislativul și Executivul îi pot parcurge împreună pentru atingerea acestui obiectiv. „Nu discutăm despre orgolii și patimi politice, ci vorbim de un obiectiv de țară, așa cum și sculptorul Constantin Brâncuși a creat pentru universalitate”, a declarat deputatul Ana-Maria Cătăuță, președintele Comisiei permanente comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru relația cu UNESCO. „Deși noile politici UNESCO își au normele lor, sunt încrezătoare că, dacă ne canalizăm energiile spre același țel, depășim și acest obstacol. Sunt optimistă că factorii de decizie din România se vor

implica pro-activ, atât la nivel de experți, cât și prin eforturi de diplomație culturală, pentru susținerea și promovarea dosarului, așa cum și noi o facem la nivelul Comisiei”, a mai spus deputata. Aceasta se arată încrezătoare în găsirea unei soluții pentru ca Ansamblul lui Constantin Brâncuși de la Târgu Jiu să capete recunoașterea universală pe care o merită.

UNESCO a solicitat unor grupuri de experți independenți să analizeze dacă includerea în Lista Patrimoniului Mondial a siturilor asociate conflictelor recente respectă principiile și valorile UNESCO.

Experții au fost unanimi și au recomandat neinclusiunea acestora, decizie care afectează și Ansamblul Monumental „Calea Eroilor” de la Târgu Jiu, pe lângă alte dosare din țări precum Franța, Belgia, Argentina etc. Comitetul Patrimoniului Mondial a decis continuarea demersurilor și constituirea unui grup de lucru deschis, format din reprezentanți ai statelor membre, care să analizeze, independent de experți, dacă includerea siturilor asociate conflictelor recente respectă principiile UNESCO.

După audierea opiniei statelor membre, concluziile grupului de lucru vor fi prezentate la cea de a 45-a sesiune a Comitetului Patrimoniului Mondial, care va avea loc în 2022.

În plus, fiecare memorial de război va fi analizat individual și din perspectiva valorii sale universale, artistice, nu doar ca un memorial, ceea ce pentru Ansamblul Monumental „Calea Eroilor” de la Târgu Jiu ar putea fi un avantaj. Ansamblul monumental din Târgu-Jiu reunește trei arte – sculptura, arhitectura și urbanistica, putând fi considerat cel mai reușit monument din lumea întreagă consacrat morților din primul război mondial. Întreg ansamblul este conceput ca o procesiune a sufletelor eroilor, cu trei popasuri în drumul către Înălțare: Masa Tăcerii, Poarta Sărutului, Coloana fără sfârșit. Geniul urbanistic al lui Brâncuși a integrat întregul oraș în cinstirea eroilor, plasând monumentele pe o axă care începe de la malul Jiului – apa curgătoare simbolizând fluiditatea vieții –, trece prin grădina publică și se desfășoară pe Calea Eroilor, o Via Sacra care duce de la un capăt la celălalt al urbei.

Acest ansamblu exprimă sentimentul cosmic al lui Brâncuși, manifestat prin reunirea celor patru elemente fundamentale ale lumii: apa – pornirea de la râul Jiu; pământul – aleea din grădină, Masa Tăcerii încorporată pământului și Calea Eroilor; focul – flacăra iubirii care asigură triumful asupra morții în Poarta Sărutului; aerul – avântul Coloanei Infinitului care escaladează văzduhul în drumul către cer.

La baza înțelepciunii ancestrale exprimate în opera lui Brâncuși se află ideea ciclului și a metamorfozei cosmice. Valoarea

universală a artei lui Brâncuși este asigurată de întoarcerea la izvoare și la formele primordiale, de dimensiunea spirituală a formelor pure, de dialogul artistului cu lumea în întregul ei și de setea sa de absolut. Opera lui arată cum trebuie folosită întâlnirea între specificul național și vocația de universalitate.

Demersurile pentru înscrierea dosarului Ansamblul Monumental „Calea Eroilor” de la Târgu Jiu pe lista monumentelor UNESCO au început în 2011, când Ministerul Culturii a însărcinat Institutul Național al Patrimoniului cu pregătirea dosarului. ■

A fost inaugurat „Monumentul eroilor români” de la Bolzano

Luni, 20 iunie, în Cimitirul militar din localitatea Bolzano (Italia) a avut loc ceremonia de inaugurare a „Monumentului dedicat militarilor români” care au murit în timpul Primului Război Mondial și au fost înhumați pe teritoriul Republicii Italiene. La ceremonie au asistat și miniștrii Apărării din cele două state - Vasile Dîncu, respective Lorenzo Guerini.

Prezenți la ceremonie au fost și ambasadorul României în Italia, Gabriela Dancău, șefi ai unor structuri centrale din cele două ministere ale Apărării și reprezentanți ai autorităților locale din Bolzano.

La monument, un detașament de militari din cadrul Brigăzii 30 Gardă „Mihai Viteazul” și Muzica Militară au prezentat onorul, iar un sobor de preoți militari români a săvârșit slujba de sfințire a operei comemorative și de pomenire a celor căzuți.

Cei doi miniștri au depus coroane de flori în memoria eroilor români și italieni înmormântați în acest cimitir. Ministrul Vasile Dîncu a subliniat că „avem datoria să menținem vie amintirea sacrificiilor și să avem grijă ca astfel de evenimente tragice să nu se repete. Trecutul și

jertfele evocate cu ocazia ceremoniei reprezintă nu doar un simplu ceremonial, ci o mărturie a faptului că moștenirea lăsată nouă de eroii acelor vremuri trebuie respectată și transmisă intactă generațiilor viitoare”. Opera comemorativă de război românească de pe teritoriul Italiei a fost realizată în cadrul unui proiect de construcție derulat în cursul anului 2021 de MAPN, prin Oficiul Național pentru Cultul Eroilor, cu sprijinul Ministerului Apărării din Republica Italiană, prin Comisariatul General pentru Omagierea Morților de Război. Proiectul comemorativ, inițiat de partea română, s-a derulat în baza prevederilor unui acord între cele două guverne, a creat cadrul atât pentru organizarea unor manifestări comemorative, cât și pentru gesturi individuale de cinstire a sacrificiului pe care l-au săvârșit militari români în timpul Primului Război Mondial. Opera comemorativă de război a fost realizată din marmură

monobloc și reprezintă, într-o manieră artistică, crucea latină. În partea centrală a monumentului este aplicat un basorelief cu Însemnul „Aducerii Aminte”, precum și inscripțiile „1916-1919”, „În memoria eroilor români morți la Bolzano” (în limbile română și italiană) și „Oficiul Național pentru Cultul Eroilor - 2021” (în limba română). Proiectul comemorativ se înscrie în seria proiectelor și activităților inițiate de partea română în contextul marcării Centenarului Primului Război Mondial, care au avut ca obiectiv menținerea vie în conștiința publică, atât la nivel național, cât și în plan extern, a memoriei sacrificiului pe care l-au săvârșit militarii români în Războiul pentru Întregirea Neamului. Din documentele aflate în arhive, până în prezent au fost identificați 1.189 de militari români căzuți înhumați pe teritoriul Italiei în acest război, dintre care 55 sunt înhumați la Bolzano. ■

Proiecte Erasmus+ în derulare la CCD Ilfov

În cadrul proiectului Erasmus + de mobilitate școlară „De la jucărie până la meserie. Poveste de succes pentru copiii romi prin incluziune școlară și prevenirea abandonului”, s-a desfășurat ultimul flux de formare prin participarea unui grup de nouă profesori ilfoveni la cursul life „Coaching to enhance student motivation and reduce early school leaving”. Cursul s-a desfășurat în Bulgaria, la Sofia, în perioada 25-29 mai 2022. Furnizorul de formare a fost New Horizons Malta. Alături de sesiunile de formare deosebit de active și interesante, programul a cuprins o serie de activități de cooperare, de diseminare, întâlniri și vizite la unități de învățământ. Dintre activități, menționăm sesiunea de diseminarea a proiectelor educaționale europene și naționale, pe tema educației incluzive, „Rolul proiectelor educaționale Erasmus pentru creșterea motivației pentru educație și creșterea incluziunii” la care au participat colegi din mai multe școli și licee din Sofia, Vratza și Ilfov și o întâlnire cu președintele unei ONG din Bulgaria (dr. Stefan Stefanov) care promovează

drepturile minorităților etnice, cu precădere ale drepturile românilor din Bulgaria, care asigură includerea minorităților etnice în educația-școlile și societatea bulgară. Am explorat și analizat modalități de colaborare între ONG-urile bulgare și sistemul școlar românesc din Ilfov. Această activitate s-a bucurat de un interes deosebit din partea profesorilor ilfoveni, cunoscută fiind apartenența comună etnică a multora dintre locuitorii comunităților din Ilfov, în special a profesorilor participanți (patru dintre cei nouă participanți având origini în zona de nord a Bulgariei). Această caracteristică a generat numeroase înfrățiri ale localităților ilfovene cu localități din Bulgaria, pe baza unor rădăcini comune, a unor afinități care se vor a fi păstrate și promovate. Un alt moment deosebit a fost vizita la Liceul „Михай Еминеску” (Mihai Eminescu) din Sofia, unde întâlnirea cu elevii și profesorii care predau limba română ca limbă străină a fost o ocazie a

unor intense schimburi de experiență. Am discutat despre continuarea cooperării dintre școlile din Ilfov, CCD Ilfov și profesorii și elevii din liceu, precum și despre intenția celor mai mulți dintre absolvenții liceului de a continua studiile universitare în România. Alte activități au fost vizite la Galeria Națională de Artă din Sofia, Grădina Botanică, Grădina Zoologică, Catedrala Sf. Alexandru Nevski din Sofia în concordanță cu interesul personal și profesional și cu tema școlară predată de fiecare participant (biologie, religie etc.). Din delegație au făcut parte Corina Constanța Păun - director la Școala Gimnazială nr. 1 Pantelimon, Vlaicu Mihăiță Broșteanu - Școala Gimnazială nr. 1 Pantelimon, Ionela Băjenaru - director la Școala Gimnazială nr.1 Glina, Niculina Gărăgăianu - Școala Gimnazială nr.1 Glina, Anda Elena Grigore - Școala Gimnazială nr.1 Glina, Vasile Cosmin Băjenaru - profesor la Școala Gimnazială nr.1 Glina, Ioana Sandu și Adina Axente – formatoare la CCD Ilfov, Maria Veronica Ghiță - profesor la Liceul Teoretic Al. Rosetti Vidra.

Prof. metodist CCD Ilfov Simona Gabriela LUCA

Upgrade E-Adults, etapa de evaluare și strategii de sustenabilitate

În perioada 16-19 iunie 2022, s-a desfășurat la Trani în Italia ultima întâlnire de management în cadrul proiectului Erasmus+ de Parteneriat strategic ADULTS – 2019, Case Care Skills Escalator.

CASE este un proiect Erasmus+, CARE Escalator – formare pentru personalul cu calificare redusă în unități de îngrijire a persoanelor cu demențe, coordonat de municipalitatea din Linköping, Suedia, și având ca parteneri Spania, România, Letonia și UK – Scoția.

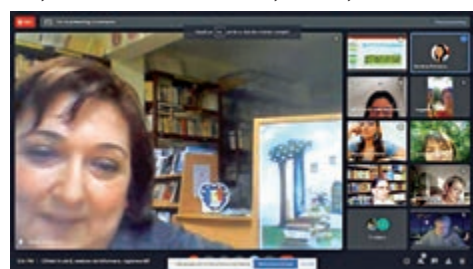
În cadrul acestui proiect, în data de 16 august 2022 CCD Ilfov va organiza Conferința Europeană de multiplicare și diseminare - *Formare pentru excelență în îngrijiri și servicii sociale și comunitare*. La aceasta sunt invitați să participe reprezentanți ai organizațiilor de îngrijiri din Europa, partenerii din proiect, reprezentanți ai Ministerului Familiei și Protecției Sociale, Ministerului Educației și Ministerului Sănătății, precum și reprezentanți ai comunităților locale. ■

Parteneriat pentru CARTE

Horiana Arghira PETRESCU, Bibliotecar CCD Ilfov

Ca urmare a parteneriatului încheiat între Centrul de Excelență Sibiu și Casa Corpului Didactic Ilfov, în data de 3 iunie 2022 a avut loc faza regională a Concursului-Festival „CDIdei în cărți”, ediția a VII-a, la Casa Corpului Didactic Ilfov, în calitate de co-organizator pentru regiunea București-Ilfov.

A fost binevenită cooptarea CCD Ilfov în derularea acestui concurs festival deoarece organizatorii au propus, în anul școlar 2021-2022, organizarea celei de-a VII-a ediții, la nivel național cu scopul de a asigura un cadru pentru dezvoltarea, demonstrarea și manifestarea la nivel înalt a unor competențe transversale ale elevilor (creativitatea, simțul artistic, imaginația, competențe TIC, de comunicare, munca în echipă s.a) prin intermediul structurilor info-documentare (biblioteci școlare, centre de documentare și informare – CDI s.a) și al Centrelor Județene de Excelență, utilizând animații pentru lectură și metode ale educației nonformale. Obiectivul general al Festivalului național „CDIdei în cărți”, ediția a VII-a,

este crearea unei rețele naționale care să cuprindă cel puțin 25 Case ale Corpului Didactic și Centre Județene de Excelență care să susțină și să promoveze dezvoltarea, demonstrarea și manifestarea competențelor transversale prin activități de educație nonformală, utilizând eficient resursele din unitățile de învățământ din cel puțin 20 județe din țară și Municipiul București. În calitate de co-organizatori, CCD Ilfov a avut rolul să faciliteze selecția celor mai valoroase echipe de elevi și a celor mai reușite produse participante care să concureze la faza națională, să asigure buna aplicare a metodologiei de concurs și a regulamentului concursului „CDIdei în cărți” și să disemineze exemplele de bună practică și rezultatele Concursului-Festival „CDIdei în cărți”. Chiar dacă s-a desfășurat în format online, pe Google meet, avem convingerea că echipa de jurizare alcătuită din cei 12 profesori, respectiv bibliotecari și documentariști ai județului Ilfov, precum și suportul logistic, tehnic, asigurat de informaticianul CCD Ilfov au oferit șanse egale celor 92 de echipe (a câte 3 elevi fiecare), care au beneficiat de seriozitate maximă în evaluare, astfel încât selecția pentru participarea la faza națională să reflecte, în mod real, valoarea și munca depuse. Rezultatele și punctajele etapei regionale București-Ilfov se găsesc pe site-ul

Povestea iei (stră)bunicii continuă!

Vineri, 24 iunie, Casa Corpului Didactic Ilfov în parteneriat cu Asociația Culturală Brănești a vernisat colecția de cămăși tradiționale femeiești și bărbătești primite în ultimul an de la donatori.

Activitatea a fost organizată cu ocazia Zilei Universale a Iei. Colecția de cămăși tradiționale va fi expusă până la sfârșitul anului. ■

Prof. metodist Marius-Ovidiu SEBE

ccdilfov.ro - faza regională, iar cele de la etapa națională pe site-ul <http://cdidei.excelentasibiu.ro>. Ceremonia de

premiere și înmânarea diplomelor va avea loc cu ocazia Zilei Educației, 5 octombrie 2022. ■

Pagină coordonată de prof. dr. Florin PETRESCU, director al CCD Ilfov